

תצפית

(כל הזכויות שמורות)

השעוריה מסכיב להפסקת העליה עומדת להטביע את

חותמה על החיים הפוליטיים בישראל. מפלגות האופוזיציה, שאינן מעיזות כרגע להאשים בגלוי את ביגיי בגריסת ההפסקה, יחריפו את האשמותיהם, עד כדי רמזים ברורים שנאומיו המפורסמים של ביגיי ופרס באו בכוונה להבל בטיכוי העליה שהמסטר הקיים אינו מסוגל לקלטה. ענין זה עלול להפוך לאחת הסיסמות העיקריות במלחמת הבחירות.

הציונים הכלליים עשויים להצביע בעד מינוי שמואל

דיין כסגן יושב ראש הכנסת. אחרי שהצטרפו לבחירת ניר, למרות פיקפוקים והיסוסים ברגע האחרון, עשויים הצ"כ לנצל הזדמנות זו כדי להתקרב

מחדש אל מפא"י, אשר יחד עמה היא לוחמת למען שינוי חוקי הבחירות.

אל תתרשם יתר על המידה מאיזומי מפא"י

הרביעית לא תחלק עוד את המשרות בין כל המפלגות, אלא תנצל את כוחה להקפאת כל עמדות המפתח לעצמה. כנגד תוכנית זו תעמוד שוב האפשרות של

התחברות כל שאר המפלגות נגדה, חלוקת המשרות ביניהן על פי מפתח

שישאר את מפא"י בחוץ.

כוחות ציבוריים חדשים ידרשו את איחוד הצ"כ עם

חרות. הפעם תבוא הדרשה מבחון, מטעם קבוצת אנשי ציבור שאינם שייכים

לשתי המפלגות, ואשר יטענו כי כוחות חדשים, שמטעמים שונים אינם יכולים

להצטרף אף לא אחת משתי המפלגות, ויכלו למצוא את מקומם במפלגה

מאוחדת כזאת. נכונות ההיענות הנוכחית בשתי המפלגות: אפס.

שינויים אישיים מרחיקי לכת יחולו במיקוד הגבוה

והבינוני של המשטרה. כתוצאה מאי-שקט והתמרמרות, השורה בעיקר

בקרב הקצונה הגבוהה, הורה המפקד יוסף נחמיאס על חילופי-גברי בקרב

פיקודי. אחדים מהשינויים שיחולו עד הראשון לאפריל:

● סגן-ניצב שמאי זהר, ראש המחלקה הכלכלית במטה הארצי, יורחק

ממרכז העצבים ה

משטרה, יעבור כי

ראש הענף הפלילי

לירושלים.

● סגן-ניצב אפר

ריס הופשטר, ראש

המחלקה הפלילית ב

מטה הארצי, ירד ל

מעשה דרגה, ישרת

כראש הענף הפלילי

במחוז תל-אביב.

● סגן-ניצב יהו

דה לייב פרג, מפקד

קורס קצינים עליו

נים, יתמנה כראש

המחלקה הפלילית

במטה הארצי.

● סגן-ניצב אריה

נאור, ראש ענף פלילי

לי מחוז תל-אביב,

יעבר לדאשות מ

דור החקירות במחוז

תל-אביב.

● פקד יואל צידון, ראש ענף כלכלי בחיפה, נתמנה כמפקד נפת נמל

חיפה.

● רב פקד דויד אורן, סגן מפקד בטיס שפרעם, יועבר כראש מדור שימור

למחוז תל-אביב.

כפעם הראשונה בתולדות המצעדים הצבאיים בארץ,

יצעד צה"ל במצעדי יום העצמאות השנה וישיר. גודלי הרגלים

של צה"ל המשתתפים במצעד, עוברים עתה קורסים לשירה. כל גודל לומד

ארבעה שירים אחרים אותם ישיר בעת המצעד, ביניהם שירי-לכת מיוחדים

שחוברו למאורע זה בלבד. בצורה זו ישמע הצופה שיחזה במצעד מנקודה אחת

כתריסר שירי-לכת שיושרו על ידי היחידות שיעברו על פניו.

גולדמן ינסה שוב לקנות לעצמו אחיזה כלשהי בארץ.

מאחר שאין למנהיג הציוני כל חשק להשתקע כאן בעצמו ולנקוט ביוזמה

פוליטית שתכריח אותו ללחוט בביגיי, ינקוט הפעם בדרך אחרת: הקמת כתבי-עת

שיחיה על דולגריים אמריקאיים, ירכוש בדרך זו כמה כתבים ועסקנים אורחיים

מתונים שלא ירניזו את מפא"י. בינתיים החליט גולדמן סופית להיכנס למאבק

הבחירות בארץ, ותמורת חיתור זה קיבל הסכמה נוספת מצד ביגיי למינויו

מחדש למסרת נשיא החסתדות הציונית.

היחסים הדיפלומטיים בין עיראק ורע"ם ינותקו, כתוצאה

מן הטרידה הפרו-מצרית של חלק מן הקצונה העיראקית. הפעם יחצר קרע גלוי

בין שני המחנות הערביים הלאומיים, כשחוקמוניסטיס וחכורדיס יתיצבו מאחורי

קאסם, וחיסודות הפרוטקטורייט מאחורי עבד אל-נאצר.

● בקרוב יצאו לאור בעברית, "משלי לה פונטיין" בתרגומו

של יונתן רטוש. המסורר, שעבד כשלוש שנים על תרגום הכרך הראשון,

משלים עתה את עבודת התרגום, המחזה יצויר בפני עצמה, שתופיע בהוצאה

מהודרת מאוד.

רתם המחודשת. צ'פלין ראה בפגיעה זו בזכות היוצרים הזדמנות למשפטי-פיוצ'יים. פתח במערכה משפטית עצומה בעשרות ארצות. השבוע הגיע צ'פלין גם לישראל. נציגו התל-אביבי של צ'פלין, עורך הדין אלוי אלן קירשנר, הגיש תביעה נגד חברת יאיר פילס להפצת סרטים, על פגיעה בזכות היוצרים של צ'פלין והוצאת סמירע. ה"תובעים טוענים כי חברת ההפצה השכיחה לבתי קולנוע בישראל העתיקים של הסרט הנער אף על פי שידעה כי הוספת הקול והמוסיקה לא נעשו על ידי היוצרים.

אנשי חברת ההפצה לא התרגשו במיוחד מן התביעה ומשמו של התובע, טענו כי רכשו את הסרט כבר לפני כשנתיים, שילמו בעדו מחיר כמעט כמו בעד סרט חדש. אם הוא רוצה לתבוע מישהו, שית' בע לדין את החברה השיצית אלוה אנשטלט המפיצה את הסרט כמו שהוא היום. לדעתם מנסה צ'פלין את מזלו בהגשה המוגנת של תביעות מסוג זה, מקוה לך כות בתקדים שיחייב את כל הארצות.

בעוד שני הצדדים מתדיינים, היה ברור כבר בעת שהוצג הסרט בארץ מי הוא שהפסיד בענין: קהל הצופים. בעוד שבכל ארץ אחרת היה הנער (הנמשך רק כמח' צית השעה) מוצג בלחית סרט שלם נוסף, שילם הקהל הישראלי במיטב כספו בעד מחצית ההצגה.

עדות נוספת

שופט השלום התל-אביבי שלום רוזנפלד

הדרומית ביפו. בתחנה הסביר לוי, הרועד מקור, לסמל, כי שילם את הקנס וכל ה" ענין יסודו בטעות כירורקטית. תשובתו המשועממת של הסמל: "אין מה לעשות". לוי הוכנס לתא, בילה את הלילה בחברת אנשים שנעצרו על גניבות וסריצות. בבוקר לקחו את כל העצורים לבית משפט-השלום בתל-אביב. כחסר מיוחד, לא ככלו את ידיו של לוי. בבית-המשפט סיפר לו שוטר כי אביו היה בלילה בבית הסוהר, העדי כי הוא יודע שבנו שילם את הקנס, היה מוכן לערוב לו על כל סכום שהוא. התורן סרב. האב, שבא גם לבית-המשפט, קיבל מבנו את כתובת המשרד העירוני, מיהר לשם וחזר כעבור דקות ספורות כש' ביוו סיפטי-נר חתומה בחותמת. הגיל שילם בתאריך 25.2 ונשלח ביטול, אישר פקיד ההוצאה לפועל. לוי הורשה ללכת. עתה הוקל העצור הלילי את האסורות לתבוע לדין את המשרדה על הבושה והצער שגרמה לו על-ידי גילוי חריצותה המופרות.

דרכי אדם

שוליית הקוסם

לרבים מקוראי אחד מעתוני הערב, לפני עשרה ימים, נדמה היה כי מצאו את הוד' נמנות של חייהם. במדור המודעות של ה" עתון, במסגרת מכובדת, התנוססה ההודעה הבאה: "לחברת סרטים אמריקנית דרושים אנשים להופעה בסרטים. ידיעה במשחק רצויה, אך אינה הכרחית. הווכים יוזמנו לארצות-הברית על-ידי החברה למבחנים ול- חתימה על חושים. בקשות בצירוף תולדות חיים, תמונה ר"ל, נא לשלוח לחיבת דואר... מנערת רצויה גם תמונה שלמה". לכל קורא בר'דעת היה ברור כי אם ה' מודעה אינה הלצה של חברות פוחחים, הרי היא לפחות רמאות גלויה, שהאבסורדיות שלה השתקפה מתוך כל משפט ומשפט. אך למ לבני שכבה רחבה של אורחים בישראל, כל מה שקשור בקולנוע, בכוכבות, ובהוליי- בור, הוא רציני מאוד ותהיה צורת הגיתוך כאשר תהיה.

מאו פרשת אלי גלר (העולם הזה 1030- 1032), האיש שהקים לפני שנתיים חברת סרטים מדומה וניצל את תאות הכוכבות של צעירי ישראל למטרותיו האישיות, ניסו לא מעט נוכלים להפיק רוחחים מתאוה בלתי מרוסנת זו.

אולי הפסיכיאטר יסביר.

למרות הנסיגנות המרים לא נואשו עדיין רבים מצעירי ישראל מהשאיפה לכוכבות. עובדה זו לא נעלמה גם מעיניו של צעיר תל-אביבי, חבר קיבוץ לשעבר, בעל משי' רה קבועה כפקיד בחברה. יום אחד ניגש הצעיר למשרד הפירסום דהן, שילם 30 ל"י תמורת סירסום המודעה הנ"ל באחד מעתוני הערב. כאשר התפרסמה המודעה, והאיש קרא אותה, התברר לו לפתע מה עשה. אמר הוא השבוע: "כשקראתי את ה' מודעה, הרגשתי איוון טטות עשיתי. לא ידעתי איך לחזור ב' הלכתי כל השבוע כמו סהרורי וחשבתי איך אפשר יהיה להחזיר לאנשים ששלחו אלי את המכתבים, את כס' עם ואת המכתבים". האיש אפילו לא ניגש אל תיבת הדואר כדי לקחת את המכתבים שהגיעו בעקבות סירסום המודעה.

אולם כמו בסירסום המפורסם של שוליית הקוסם, שניסה לחקות את הקוסם הגדול, לא יכול היה עוד לצעור את מכול מעשי' הכשפים שהתממשו — כך לא היתה גם ל' צעיר התל-אביבי שום אפשרות להחליץ מ' מודעת הקסמים שלו.

אלא שהפעם היתה זו משטרת ישראל שחילצה אותו. המשטרה, שבעבר לא הת' ערבה במודעות מסוג זה, הרגישה כנראה הפעם שההונאה שבמודעה עוברת כל גבול. היא זיהתה את מספר תיבת-הדואר, גילתה כי היא שייכת לחברת דהן. במשרד החברה המתינו כתריסר המכתבים שלא נלקחו. ה' משטרה הופיעה בבית הצעיר. כשראה הוא את השוטרים, הודה מיד בכל, ביקש להס' תיר את הפרשה ממשפתו, מהשש שיתפגע. הסביר הצעיר כסוף השבוע: "אינני יודע מה הגיע אותי למרסם את המודעה. אני יודע שזאת היתה טעות. אני אלך לפסיכיאטר, אולי הוא יסביר לי למה עשיתי את זה."

משפט

תקדים קולני

צדלי צ'פלין, המוכר לצופי הסרטים ב' ישראל כשחקן, במאי, מפקי, מלחין ותס' ריסאי, כבש השבוע את כותרות העיתונים הישראלית בשטח חדש — משפט.

צ'פלין המימיקן החל מפקי סרטים מדב' רים רק כעשר שנים אחרי הופעת הסרט המדובר הראשון. אך מפיצי הסרטים לא השלימו עם המיגור. הם חיברו לסרטיו הישנים מוסיקה ומלל, הציגו אותם בצו'

הסוס נגמר

פסק: שלוש שנות מאסר. הנוון, שלום מוגמי (21), קפא על מקומו בתדהמה. אפילו בחלומותיו הרעים ביותר לא חשב על יותר משה חודשי מאסר. חסבונו היה פשוט: תמורת הודאה באשמה אחת, ביטלה ה' תביעה את שתי האשמות הנוספות. חבריו למקצוע, שהודו באותה אשמה, נדונו ל' עונשי מאסר קלים.

האשמה היתה חיים על רחתי זונה.

ארבע שנים לפני כן הכיר מוגמי את מי שעתידיה היתה להביאו אל סף הכלא. לבנה צבעוני בת ה-15 היתה נערה מסור' תחת מכפי גילה. עד מהרה הגיעו השניים ליחסי ידידות עמוקים. מאוחר יותר הפכה הידידות לידידות מכניסה. לבנה צברה רח' חיים ברחוב ומוגמי צבר את הכסף בכנק. "כשיהיה לנו מספיק כסף", התבטח לה, "נקנה לנו דירה ונתחתן."

לפני חודשים מעטים שמעה לבנה כי ידוה אכן רכש דירה, אולם רשמה על שמו. ביתרת הכסף קנה מוגמי כרטיס נסיעה, אמר לחמוק לטיול באירופה. היא מהרה לתנות המשטרה הקרובה, התלוננה כי מוגמי חסך מרחחיה. אותם הוציא ממנה באיומי אקדה, סכום של 8000 ל"י. בפעולת שיטור "מהירה נעצר הידיד על סיפון האניה בחיפה. הוא הורד לחוף, נאשם בשלוש האשמות: שדול לדבר זנות; חיים על רחתי זונה; איומים בשלשת אקדה. לאחר שהגיע מוגמי להסכם עם התביעה חויב להשיב רק על האשמה השנייה. עתה צריך היה לרצות שלוש שנות בדידות בכלא.

אהבה כשגיאיות. אולם מוגמי לא נותר זמן רב בבדידותו. הדואר הנכנס הביא (המשך בעמוד 13)